

at Regjeringen havde Villie men ikke Magt dertil, saa lad os blot erindre, at under de nuværende europæiske Forhold have vi altid seet, at der, hvor det uretfærdige Sindelag har været tilstede, har Magten ogsaa været tilstede (Flere Stemmer: Nei, nei!). Det have vi seet overalt; det siger Historien, det siger Kjendsgjerningerne os. Hvor mange af de frie Forfatninger, som bleve til 1848, have kunnet modstaae Magten, hvor ikke det retfærdige Sindelag har beskyttet dem, og hvilket andet Sted end i dette Land har dette retfærdige Sindelag været tilstede, det Sindelag, som indtil denne Dag har beskyttet vor Forfatning? (En Stemme: Kongen.) Kongen har holdt det afgaaede Ministerium om sin Throne, fordi han har havt den begrundede Overbeviisning, at han derigjennem kunde gjøre sit retfærdige Sindelag gyldigt og gjældende; Kongen har opretholdt dette Ministerium. (Monrad: Nei han har affædiget det!) Ganske rigtig, jeg veed godt, at Kongen har affædiget Ministeriet, men han har gjort det i rette Tid, da han ikke lenger troede, at det var gavnligt for vor Frihed at beholde det; men det er Rigsdagens Pligt at erindre, at saalænge Kongen har beholdt Ministeriet, saa har han igjennem det repræsenteret sin Andeel i Statsmagten; vi have Deel i ham og han har Deel i os; vi have vor Deel i Statsmagten, og vi skulle derfor vide enten at stille os af med et Ministerium, eller havde det i dets væsentligste Virkningskphære, thi kun derved blive vi en kraftig Stat. Det hjælper ikke til at gjøre Staten kraftig, hjælper ikke til at haandhave Retfærdighed og skaffe os igjennem de vanskelige Forvande, som vort Statskib har at beseile, at vi hver Dag laane vor Kraft til at rive en Steen ned af den Muur, som skal bære det Fællesskab, hvori vi skulle indtræde med de andre Landsdele, blot for at følge enkelte Mænd og enkelte Formaal, og det er det, vi maaskee gjøre i dette Dieblif. Jeg troer, at vi ved at tage denne Sag under Overveielse, bør tilfødsætte enhver side ordnet Betragtning. Den sidste ærede Taler har sagt, at det Princip, hvorom her strides, er ikke om, hvorvidt vor Neutralitetsstilling krævede en saadan Bæbning som den, hvorom her

handles, men at Spørgsmaalet kun er om, i hvilket Omfang den krævede en saadan. Saavidt jeg forstod ham, sagde han, at vi alle ere enige om, at Stillingen krævede en Rustning, men at den ikke krævede en stor Rustning. Det ærede Medlem har imidlertid aldeles ikke beviist, at der har fundet en „stor“ Rustning Sted. Jeg siger, at der kun har fundet en meget lille Udrustning Sted. Naar det ærede Medlem analyserer disse Tale og undersøger, hvilke af disse Summer der have været brugte til at bringe Mandskab under Vaaben, og det er egentlig kun den Udrustning, hvorom der her kan være Tale, saa vil han finde, at det indskrænker sig til et Beløb af omtrent 213,000 Rb., men for denne Sum gjøres der ingen store Udrustninger. Vi vide meget godt, hvad store Udrustninger koste, thi vi have i den Henseende gjort meget kostbare Erfaringer. Jeg troer saaledes, at det ærede Medlem ved nærmere Undersøgelse af Sagen vil erkende, at det kun er en lille Udrustning, der her har fundet Sted, og altsaa gaae over til Minoriteten. Det er iøvrigt meget vanskeligt at drage Grændsen imellem stor og lille. Det kommer her an paa et Brødforhold, og Udrustningen bliver stor, naar Brøfdelen, som den udgjør, er stor, i Forhold til den hele Magt; stor bliver den saaledes absolut, naar den naaer op imod Halvdelen eller over Halvdelen; lille bliver den — det er Folketallet, som gjælder her, og ikke Rigsdaleren — naar den i Forhold til den hele Styrke kun er en mindre Brøk, f. Ex. langt under Halvdelen, Fjerdedelen eller Sjettedelen. Den Udrustning, som der i Danmark kan blive Tale om, enten for at værne om Landet i Krigstilfælde, eller paa Grund af Frygt for Krig, er planmæssig beregnet til 36,000 Mand. Den Forøgelse af Styrke, som her er Spørgsmaal om, er omtrent 4,000 Mand, altsaa $\frac{1}{9}$ af den hele Hærstyrke. Denne $\frac{1}{9}$ udgjorde ikke $\frac{1}{3}$ af den hele udrustede Styrke, og vi blive saaledes stadig ved den mindre Udrustning, navnlig naar vi lægge Mærke til, at denne Styrke var fordeelt paa to Grændser, den sydlige og den nordøstlige, her paa Hovedøen Sjælland nemlig. Jeg skal imidlertid meget gjerne indrømme, at jeg fra mit specielle Stand-